

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Låt oss lära känna Sannfinländarna lite bättre!

Braskén, Kasper

Published in:
Åbo Underrättelser

Published: 03/07/2023

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Braskén, K. (2023). Låt oss lära känna Sannfinländarna lite bättre! *Åbo Underrättelser*.
<https://abounderrattelser.fi/lat-oss-lara-kanna-sannfinlandarna-lite-battre/>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Låt oss lära känna Sannfinländarna lite bättre!

Kasper Braskén 03.07.2023 05:00

I Sannfinländarnas språkrör Suomen Uutiset föreslår ansvarige huvudredaktör **Matias Turkkila** (28.6.) att orsaken till att SFP gjorde det historiska beslutet att rösta emot minister **Vilhelm Junnila** var grundad i att SFP inte ännu haft möjligheten att lära känna Sannfinnländarna på riktigt.

Den traditionella distanserade relationen mellan SFP och Sannfinnländarna orsakade enligt Turkkila att SFP:s riksdagsledamöter gjorde ett förhastat beslut som enbart var grundad i negativa nyhetsrapporteringar.

Låt oss alltså uppmana SFP:s riksdagsledamöter att lära känna Sannfinnländarna lite bättre!

Sedan förtroendeomröstningen i riksdagen har mer och mer komprometterande material om Vilhelm Junnila dragits fram.

Vi lär äntligen känna mer om Junnilas dunkla politiska tankegångar – och därmed även Sannfinnländarnas kontakter till ytterhögerns politiska miljöer i Finland. Till följande drar introduktionsrundan vidare till inrikesminister **Mari Rantanen** .

Vem från SFP vågar först skrapa under ytan och lära känna Rantanens verkliga politiska åsikter om befolkningsutbyte och blåa ögon? Vem står följande i tur?

Nu verkar SFP överväga om det räcker med att en fascist demonstrativt kastas överbord för att man ska kunna fortsätta legitimera sin seglats med fascismen.

I sin förhoppning att SFP och Sannfinnländarna ska bli bättre vänner i regeringen har Sannfinnländarna opportunistiskt tonat ner sin finskhetspolitik som tidigare riktats mot det finlandssvenska.

Det har varit populärt under den senaste tiden att dra paralleller till 1930-talet, och kanske en ytterligare koppling kan tillåtas.

Lapporörelsen, den högerpopulistiska folkrörelsen, skapade en ny politisk miljö där finska fascister fick allt större handlingsutrymme och påverkningsmöjligheter.

Jag jämför inte dagens aktörer med Lapporörelsen, men pekar istället på hur SFP reagerade på den akuta fascistiska utmaningen år 1930.

SFP hade tidigare under 1920-talet varit ytterst orolig över den finska högerns omfamning av sin tids sannfinländska politik, dvs. äktfinskheten.

Men när den högerpopulistiska och fascistiska Lapporörelsen blommade upp med Samlingspartiets starka sympatier valde Lapporörelsens ledning att betona neutralitet i språkfrågan.

Det inspirerade många högerkonservativa inom SFP att vifta undan tidigare orosmoln för att istället fokusera på det man hade gemensamt med Lapporörelsen.

Långt ifrån alla inom SFP var övertygade om dessa fagra tolkningar och bland annat **Ernst von Born**, SFP:s främsta politiska ledare under 1930-talet, argumenterade för att den finska högerpopulismens neutrala inställning till det finlandsvenska enbart var grundad på tillfällig opportunist.

Den kritiske och skarpa iakttagaren kunde enligt von Born se det verkliga syftet – borgerlig maktpolitik. von Born var övertygad att ifall SFP hjälpte de finska borgerliga partierna till makten och bejakade deras främsta politiska behov skulle SFP snart få bittert få ångra sin godtrogenhet då äktfinskheten åter gjordes till första prioritet.

För att återgå till moderna referenser lär äktfinnarna år 1930 ha ätit popcorn medan de följde med SFP:s totala splittring och bittra interna kamp. Aldrig förr hade SFP:s framtid som enad politisk kraft varit så hotad än då partiet skulle avgöra om det skulle samarbeta med högerpopulisterna eller inte.

SFP:s förmåga att enhetligt samarbeta med Sannfinnländarna lär inte bli bättre då partiets ledamöter verkligen lär känna sina nya regeringskumpaner.

Valet verkar vara – så som 1930 – mellan ökad intern splittring inom SFP eller enat motstånd mot högerpopulisterna som förr eller senare kommer att dra fram sitt finskhetsprogram från skrivbordslådan.

[Här](#) kan du läsa fler kolumner av Kasper Braskén.

Kasper Braskén
Historiker, Åbo Akademi